En carport utendørs brukes til mye, men ikke garasje. Over er det en terrasse, og rommet til høyre brukes til verksted og bod.

Skap og skuffer på kjøkkenet åpnes og lukkes ved hjelp av gamle radioknotter. Mats Odin Rustøy har skaffet seg mange gamle radioer opp gjennom årene. – Da vi pusset opp en leilighet i Bergen, tok vi ut en skuff og satte radioen inn som en integrert del, forteller han.

Arkitektparet bygget seg et hus for å prøve ut materialer. De endte opp med jerntrapp i stuen.

Industristil på lavbudsjett

tekst *Eldrid Oftestad*
foto *Paal Audestad*

Mille Astrup Rønning og Mats Odin Rustøy er ikke som andre arkitekter. Sammen driver de arkitektkontoret mor & mar arkitekter as. Et av de første prosjektene var en enebolig på halvøya Nesodden i Oslofjorden – til seg selv.

– Han gikk ennå på Arkitekthøgskolen i Bergen, og jeg var akkurat ferdig, forteller Mille Astrup Rønning.

Selv sier Mats Odin Rustøy at noe av gleden ved å lage hus til seg selv, var å forvalte budsjettet helt på egen hånd. Men mest av alt var det en mulighet til å eksperimentere med detaljer og materialer. Og å bygge selv. Han er også utdannet tømrer, så han og Rønning har gjort alt selv, bortsett fra rørlegger- og elektrikerarbeid.

– Vi har fått prøvd ut materialer og detaljer, sier Rønning.

I tillegg til å være arkitekt, er hun også interiørarkitekt.

Tomten på under ett mål kom de tilfeldig over.

– Vi hadde en tomt på hånden, men i mellomtiden ble vi tipset om denne, begynner Rustøy.

– Det var en arkitekt som eide tomten, men som skulle selge den fordi hun skulle flytte til Trondheim. Da droppet vi den tomten vi hadde tenkt på, fortsetter Rønning.

Dette var i 2006. To år etter sto huset på 190 kvadratmeter ferdig. Det tok ni måneder å bygge, og i den perioden bodde de hjemme hos Rønnings foreldre.

Skapte nivåforskjeller

Ifølge paret var en gammel brønn utgangspunkt for huset. Den og en bjørk sto på tomten. Bjørken ble fjernet, men ikke brønnen. Den bruker de i dag til å vanne.

– Ryktene vil ha det til at den aldri har vært tørr, sier han.

Paret gravde seg ned for å forhindre at huset skulle bli så høyt. Og de er fornøyd med at det har ført til nivåforskjeller på tomten.

– Da kan jeg for eksempel gå opp hit når jeg skal til hagen. Det at hagen har ulike nivåer, gir en varierende opplevelse, sier Rønning.

«For å si det sånn: De husene vi tegner nå, har mange skap og stor gang.»
Mille Astrup Rønning og Mats Odin Rustøy, arkitekter

Hun står i grønnsakshagen, der det dyrkes poteter, gulrøtter, roser, sukkererter, stikkelsbær og solbær.

– Det er ren flaks at det kommer noe, innrømmer hun.

Grønnsakshagen fungerer også som et skille mot hagen til en hybelleilighet på ca. 40 kvadratmeter. Og på den andre siden har paret støpt en lang kjøkkenbenk over to kasser med gabion.

– Gabion er kasser av netting fylt med stein, som gjerne kan sees langs veier. Vi ville ha dem kraftige, forteller Rustøy.

Steinene i gabionene er sprengstein fra tomten.

Planen er å bygge en bakerovn i den ene enden av benken. Foreløpig skjer det meste av kokkeleringen ute ved hjelp av en kokeplate for wok.

– Vi er ofte ute og lager mat, sier hun.

I annen etasje kan paret også være ute. Der har de bygget en terrasse som fungerer som en slags forlengelse av kjøkkenet om sommeren. Terrassen er